

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРЯКА
20 сот.

ПРОХАЄМО
ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
„ДІЛА“
ДОКЛАДНО СЛІДКУВАТИ
ЗА НАШИМИ ОПОВІСТКАМИ ПРО
ПРЕМІЇ

боті. Ті помилки обидвоє „Час“ представити у чергових числах, а покищо стверджує, що „якби у нас було, як у людей, то при всім ліберальнім терорі повинні би українці вибрати з червонощевського повіту 4 послів і 3 senatorів, а зі сторожинецького 2 послів і 2 senatorів.“ Тимчасом вийшло таке, що замість 11 представників виборали українці тільки одного свого незалежного кандидата, яким є посол д-р В. Залозецький.

Я потягнуто до відповідальності трьох чільних комісарів українців, що займали відповідальні становища: Андрія Річицького, Макаренка і Гришу. Річицький займав кілька літ становище начальника секції пропаганди і преси при ЦК компартії на Україні.

єю конференцією французька преса надіється, що основні прохотанового компроміси в справі розроблення будуть зближені до англійської тези, яка щоб догодити поглядам Гітлера і Бонкура, признає Німеччині право збройитися й домагатися від Франції її частинного роззброєння.

ряд хоче довести до того, щоби в Румунії не могли розвиватися ніякі перевертотіві політичні партії ані політичний рух зі сепаратистичними тенденціями.

Понсетом мін. Бонкур прийняв на чергових ді-
яннях польського амбасадора Хлаповського
і радянського амбасадора Довгалевського. Пре-
са підкреслює, що в розмовах з амбасадорами
обох держав мін. Бонкур позмаювався їх з рі-
шеннями французької ради міністрів і змістом
ноти, якою французький уряд відповів Гітле-
рові на його пропозиції.

[illegible]

на які по році можуть припасти нагороди від
25—100 год.

ЯКІСТЬ ТОВАРУ ДОБІРНА, ОБСЛУГА СОВІС-
НА І ШКОРА

Франція відмовляється вести безпосередні переговори з Німеччиною.

Лавіа, 29. верасня 1912

[illegible]

... в Нивутині ...
... і в Нивутині ...
... до плачу ...

ЛІНІНІ ДІЛАНЬ — вівторок, вівторок, вівторок
 неї та бланкетні матеріали — вівторок
 І. СТАХЕЛЬ — вул. Лепіна 4 35

дуськими аргументами, що вони стали вже без потреби, то у Франції антинімецькі настрої зросли. Бо у Франції лівими і скритими прихильниками релігійонізму, як засоби для тривалого змирення з Німеччиною була ліва, радикальні соціалісти і соціал-демократи, які етіп, сід впливом соціалістичної і жидівської німецької політичної еміграції заняли засадливо вороже ставовище супроти гітлерівської Німеччини.

Таким робом добра воля нової Німеччини стрілялась по другому боці з перешкодами переломів психологічної натури. Однак не тільки вони грають ролю. Адже найбільше зацікавленим тут — у негативному змислі — є соронники Франції, малі держави, для яких безпосереднє франко-німецьке порозуміння означає в більшій або меншій мірі небезпеку німецької політичної експансії, так само, як розвиток Ліги Націй означає втрату міжнародного терену, за якому вони, малі держави мали формально рівний голос з усіма великодержавами, та фактично разом із Францією всіх інших малорозумували.

Ми згадували про це недавно з приводу побуту мін. Бенеша у Парижі. Після Бенеша поїхав туди бельгійський міністр закорд. справ Гіманс. Тепер заповіджений приїзд до Парижа королів Румунії і Югославії. Все це метаї заходи з одної спільною метою: відтягнути Францію від безпосередніх розмов з Німеччиною, які самі собою є вже небезпечні, як реальна можливість ліквідації франко-німецького спору та зміна всієї дотеперішньої політичної системи в Європі!

І ці заходи видали вже ласілки. 3-голишва нарада прем'єра, міністра закордонних справ та міністрів війни і народної оборони Франції (всі чотири були вже прем'єрами!) покінчилися засадливим рішенням у безпосередні офіційні переговори з Німеччиною не вступати, а поква раз міністрів те становище затвердила. Засадливі умовили Німеччини, у тому виді, в якому вони пролітались до преси, те які мали творити підставу безпосередніх переговорів, не пропонували ніяких радикальних змін: не згадувалось там про якісь територіальні ревізії, про козонії, про воєнну морську флоту і т. п., «страшні» речі. А всеж, казалося про перебудову райхсверу, про збільшення її числа зі 100.000 мужиків і старшин до 300.000, про збереження спортивно-військових формацій (хоч і під контролем), врешті про пакт нейтралітету між Францією і Німеччиною. Переговорувати на такіх базі, це значило для Франції у засаді признати безкровство розбройної конференції, у засаді погодитися на ревізію військових збалансувань версальського мира та піддати в сумнів загарантовану Англією льокарнську умову. Піти на цей шлях — Франція злякалася. В останньому рішенні франц. кабінету кається знову про Лігу Націй, як про єдину установу, в рамках якої Франція готова з усіма про все дискутувати, а як єдину фірточку для безпосередніх розмов — називається звичайний необов'язуючий та інфор-

маційний аплзек з дипломатичними представництвами.

Таким робом спроби санації європейських відносин анову настрігли на мертвій точці. Коли, хто і як її з неї зрушити — про це невідомо. По Європі розідає тепер англ. мін. закорд. справ Саймон, який обертається теж у завороженому колі: бажання піти Німеччині назустріч, втримати англо-французький альянс, співпрацювати з дипломатією Муссоліні та врятувати від дискредитації розбройну конференцію з огля-

ду на особу П. голови п. Гендерсона — це більша ніж квадратура кола!

Цікаве тут становище Польщі. Нині в Польщі Бонкур має приїхати до Варшави в разі з мін. Бенешом поїхати до Москви. Але це повинно погрозити. Здається, що Польща зуміла вже дещо у незалежності себе від Франції та від власної політики, якої перше задання — відчепити тенденції політики Німеччини та не допустити з того, щобі вийти ізольованою з заходу і сходу. І треба признати — ця політика має деякі успіхи.

„Ганебна роля Скрипника...“

Нові пописи московських ставлеників на VI. сесії Всеукраїнського Центр. Виконавчого Комітету у Харкові.

Варшавська агенція ВУ подає докладний звіт з VI. сесії Всеукр. Центр. Виконкому, формально найвищої „законодатної“ установи української соціалістичної „республіки“, на ділі одної з експозитур московського партійного полібюро. Сесія розпочалася 20 грудня ц. р. і нічого нового по суті не принесла. Як виходить зі звіту „подивлявся“ головою Петровський, а з усіх інших промов цікавий хіба ще виступ „пролетарського письменника“ Кулика, який виступив з великою обороною московсько-більшовицької протинакривської політики на полі культури, доказуючи, що це саме є правильна „українізація“!

Присутніх було на сесії 300 делегатів, з того 192 членів Всеукр. Центр. Виконкому і Всесоюзного ЦВК (сесія ще більше москалів і жидів), 38 голів районних виконкомів і 27 голів сільських совітів. Присутні були теж репрезентанти моторово-тракторних станцій, совхозів, колхозів, харківських партійних, професійних і суспільних організацій, та найбільших підприємств. В дипломатичній льоні сиділи представники держав, що мають у Харкові консуляти. За президіальним столом засіли: Петровський, Чубар, Балицький, Попов, Сухомлін, Затонський, Шахтер, Порайко, Войцеховський, Михайлик, Поляков, Горлинський, Пидальна, Ткаченко і Громилін. Відкрив сесію великою промовою голова ВУ ЦВК Петровський, який славив „величезні успіхи“ совітського промислу та „переможення неможливого у сільському господарстві“. Ці „успіхи“ є наслідком більшовицької боротьби за реалізацію генеральної лінії партії та мудрих владівських „вождів“ всесвітнього пролетаріату тов. Сталіна. Петровський підкреслює „даслуги“ (!!) „завоювання“ партійною революції — ГПУ, яке саме святкує ювілей свого 16-літнього існування (голосою оплески). ГПУ викрило (казав далі голова українського парламенту) багато злочинців у системі комісаріату хліборобства і народної освіти та у Всеукраїнській Академії Наук. Партія розбила націоналістичні ухили і націоналістів, які у своїй зрадницькій контрреволюційній роботі лу-

чилися з імперіалістичними інтервентами. Виконуючи безпосередні інструкції фашистів, вони змагали до зірвання соціалістичної перебудови народного господарства України, відривання України від СРСР та привернення капіталістичного устрою. Однак класова боротьба не скінчилася, а прихід до влади в Німеччині фашистів та активізація японського імперіалізму змагає підняти класовим ворогам і амушує до підвищення класової чутливості...

Промоваць займається теж проблемою реалізації лівинської національної політики на Україні. З прикритістю признає, що в цій ділянці партійні і совітські організації провинилися в минулих роках через багато „недоглядів“. Покликається на реферат Косіора і промову Постішова, як зразкове асесування ситуації. „Ганебну ролю“ відіграв б. комісар освіти України Скрипник. Він зробив ухил від головної лінії лівинської національної політики і біля нього витворився гурт шкільників та шкитунів, які притоточили інтервенцію на Україну. За посередництва Скрипника організації шкільників скермували культурно-освітню праю на шлях відривання української мови, літератури, культури і мистецтва від СРСР, маючи на увазі відривати Україну від СРСР. Це сприяло витворенню на Сов. Україні злочинних груп, зв'язаних з дефеантською капіталістичних країв і практичних заст організації повстанчих груп на Україні... Далі, викладається Петровський на „лавуна“, „лародині“ і „смітарів з фашистських сімей“ та закінчує свою промову з емпазою окликом, що „націоналістам вікопи не властиво відривати Україну від СРСР“.

Після реферату голови наркому Чубара про господарський вплив УСРР на 1934, корреспонденту Коцюбинського, Конотопу (про Донбас) і Лавринченку про комунікаційні справи, промовляв Кулик, голова організаційного комітету „Сільські совітські письменники України“. Він прославляв величезні здобутки української народної освіти за часів більшов. влади та з обуренням протиставляв закладам класетиндів ралізати,

Просимо не забути вирівняти залеглості за „Д І Л О“ та вислати передплату на січень 1934-го року.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 31. ГРУДНЯ 1933.

ПАВЛЬ БЛЮК.

ЖИТТЄВІ НЕСПОДІВАНКИ.

МОДЕРНЕ ПОДРУЖКА.

Багато з того, що мало колись подружка, нині щезло; та заздрощі все ще залишилися. Та мало є нині таких чоловіків, що пробували би боронитись перед зрадою своєї жінки так, як це зробив месіє Літієр. Кожного ранку, коли він ішов до бюро, зачинав свою жінку на ключ у кімнати, а коли й це не видавалось йому досить безпечним, наклав їй силоміць „пояс чистоти“. Як цей пояс виглядає, можуть цікаві переконались оглянувши його у париському музею „Кажоні“, де ще зберігся один його примірник з 16-го віку. У провінційальних музеях є ще пізніші зразки цього винаходу на доказ, що і в пізніших віках трапляються заздрі чоловіки і неспівні жінки. Нас цікавить нині не легкість обичаїв давніх віків, а покірливість жіноцтва. Якби нині який чоловік хотів наложити своїй жінці пояс невинності то вона, як спортовка перш усього побіла би його, а потім передала до психіатричного інституту як ненормального типу.

Та мадам Літієр не належала до модерних. Она пішла слухинню зі своїм чоловіком до психіатра, де заплотили вони без здибування франків за бажаний апарат. Як нову забезпечку чоловік придумав ще до пояса штучний шок, якого не міг би відчинити навіть ялом.

І ця подружка пара жила би довго у гармонійній згоді, якби пан Літієр не хотів робити експериментів з новими ланцюжками і механічними винаходами. Одного дня жінці було так за багато і вона пішла до комісаріату поліції, де задемонструвала свої муки.

Поліція заарештувала чоловіка і почала слідство на підставі 344-ої статті криміного кодексу, де навіть є згадка про кару смерті. Та так зле справа не стоїть. На допиті виявилось, що пані Літієр заплатила за історичний пояс з власних ощадностей, далі візхликала скаргу і бомбардує суд проханнями, щобі випустили її чоловіка, з яким була щаслива.

Цю історію підхопила париська преса і париські кабаре і подружка Літієр стала славною, як Абеллар і Гельоїза. Одночасно знавці покликаються на твір д-ра Кофенона, де стверджено, що ще у 1885 р. були у париській пресі оголошення про продаж таких поясів. Був навіть випадок (читачі, не лякайтесь!), що продали такий апарат для охорони невинності чоловіка. Справа Літієрів має ще іншу цікаву подорожню. Очевидно і всі, що бачили фотографію пані Літієр стверджують, що вона погаяла як смерть, така погана, що навіть найемілівіші не відважились би підійти до неї. Пан Літієр мусить бути в ній засліплений, коли досі не заприїмив цього. На кожний випадок тих 325 франків не були викинені гроші.

ЖІНКА, ЩО ПЕРЕМОГЛА СТАРІСТЬ.

Минулого року весь Париж був захоплений одною німкою, що в поважнім віці не скрикнула своїх літ. Навіть преса, що звичайно не признає нічого німецького, писала про графіню

і непереможну привабливість цієї дами. Один критик славив її за інтелігентну розмову, другий описував її повну гідність та розуму поведінку з тими всіма мужчинами, що захоплюються нею. Вона — молода, чеснотлива, повна сил і ніжна, артистка і дама.

Прирівнювали її з ріжними славними жінками від Нінон де Ленкаво до Ковети, що так само любить і розуміє звірів. Ця дама не грає у кіні, у театрі теж не виступала, хоча кожна інтелігентна жінка вміє грати і виступати. Вона не письменниця, не мазарка, не різьбачка, не співачка, не діячка, не асгунка, не світова дама — вона яко мога немодерна аж до раниної руханки включно, яку ажизала ще тоді, коли не була світовою дамою.

Єдина кокетерія, яку вона вживає це та якої не вживає ніодна кокетка дама: вона повідомляє всіх і вся про свій вік. Коли вона на раковім коні показує своє мистецтво і легко скаже, пересилаючи привіти публіці, її менеджер з арени кличе:

„Мої пані і панове! Пані Тереса Ренц, яку ви саме тепер привтали оплесками, скінчила 10. квітня 1932 року 73 роки!“

Хто може — нехай пробве її наслідувати.

ВЕСЕЛИЙ ШЛЮБ

Перед мером V-ої париської ділянки стояла молода пара готова до шлюбу. Наречений був елегантний, хоч трохи екзотично одягнений, наречена — весела, білава парижанка. Урадовані ледве прогикав прізвище: Могамед Шеріфін Десуні.

— Як написати ваше прізвище?

— Воно написане у паперах, які мають у

диче на Україні під систематичну ліквідацію українців...

На виласок якого Дудка ЦВК рішив вислати приватні телеграми Сталінові, Калінінові, Молотову і всім центральним московським партійним владам...

НА С В Я Т І

поручено
ВНА МЕДИ ШАМПАНИ
Г. МАКОВСЬКОГО
з Крушані.
Велика золота Державна Медаль!

Ще одна нота до Німеччини.

ПАРИЖ, 29. XII. ПАТ. В політичних колах говорять, що англійський кабінет вишле в найближчих днях німецькому уряду ноту в справі роззброєння, домагаючись, щоб обмірковувати ту справу в рамках Союзу Народів. Зі загальним змістом цієї ноти британський амбасадор в Парижі лорд Тірель познайомив, як кажуть, міністра Бонкура і бельгійського міністра Гіманса в Парижі.

ДАРОМ

З ЗНАМЕНИТИ Н О Ж И К И до ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА. Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відворотно.

Хто пропозити цей впрізок отримає гарний дарунок.

По широкому світі.

— У Варшаві відкрито 28. п. м. дієцезальний православний збір вірних варшавсько-коломської дієцезії під проводом митрополита Дениса.

— Поліція в Есені арештувала й запроторила в концентраційний табір двох професорів лікарів, що поширювали некорисні поголоски про штурмовців.

— Німецька поліція в Емеріх відкрила в багатьох книгарнях торговлю листівок з портретами Гітлера, на яких канцлер має у волоссі вилуплені голови Леніна, Распутіна і Кляри Зеткін. Сконфісковано велику кількість тих листівок.

— Шурин Ван дер Лібе разом із адвокатом вніс просьбу до през. Гінденбурга, щоби помилував засудженого на смерть Лібе.

— Конференція провідників націонал-соціалістичної партії відбудеться 5—7. січня в віллі канцлера Гітлера в Обераальбергер біля Берхтесгадену.

своїй кишені, пане мер — сказав чужинець з чинним поклоном.

— Ви помиляєтесь, пане, — відповів мер — але заки встиг докінчити речення, чужинець уже витягнув йому з кишені свою карту тожності, паспорт і жіночу, наперфумовану хустинку.

— Вибачте — сказав чужинець — за недискретність, це мабуть спомина від вашої пані.

Мер збентежився. Коли він злучив руки новожених, нараз свідки побачили, що між ними руками появилсь рожі. Коли новоженці мали зложити таксу за шлюб, молодий витягнув ці гроші з кишені писареві, що сидів над книжкою. Одночасно з книжки витягнув він пару підв'язок і пару канарків. Присутні почали зглядатись. Тоді молодий добув авіаційсь пілу серію білетів, на яких можна було прочитати: „Квілі-Квілі, єгипетський чарівник, мистецтво авору ріжних Величностей“.

Квілі-Квілі підійшов серед загального сміху до мера:

— Пане мер! Ви такі симпатичні, що мушу вам звернути золотий годинник, який випадково заблудив до моєї кишені.

Один із репортерів, що найшовся там, слухав чарівника, чи не може він показати всім своєї славної штуки, якто одна з присутніх дам шепає.

— Ні, на жаль — відповів закоханий Квілі-Квілі — відтепер цієї штуки показувати не буду, бо я хотів би, щоби моя дама залишалась завжди при мені.

— Хіба, що сама шепає — докинув якийсь яловий.

Переклад А. Б.

Тисячна частина міліметра

робить різниці коли йде про конструкцію світляного дротика до жарівки. Цей дротик, багато тонший від людського волосся, серце жарівки, рішає про її справність, зужиття струї і тривалість. Тому лише фабрика, що має за собою десятки літ досвіду і яка пристосовує найдосконаліші машини, може виробляти жарівки справді економічні. Якщо хочеш доцільно опаджувати, уважай при закупі, щоби Ти дістав жарівки світової марки

TUNGSRAM

„Фільософія“ пана Винниченка.

До характеристики колишнього партійного товариша.

III.

Від місяця лютого 1919 р. Винниченко опинився на добровільній еміграції. О, звичайно, він постарався стати в позу „вигнанця“, і в своїм „Відродженні нації“ робить із себе майже Віктора Гіго, „зацькованого реакцією“. А як же! Адже якийсь французький полковник-піжон Фреденберг дозволив собі в лютому 1919 р. заявити українцям, що Винниченка, Петлюру та Чехівського треба вигнати з українського правительства, як собак (chasser comme les chiens). З ласки Фреденберга мали лишитися на чолі української республіки тільки такі провідники, як Андрієвський, Швець та Макаренко. Українські делегати протестували проти таких вибриків зарозумілого француза і не злякалися перед його погрозами. Але „революціонер“ Винниченко злякався примхуватого французького полковника, що уявляв собі Україну чимсь подібним до Малагаскару або Гвінеї. Винниченко поїхав за кордон. Замість того щоб іти в маси, вести їх, переконувати, будити, — Винниченко „ізраа благую часть“, оселився в Відні і писав „Відродження нації“. А одночасно повідомляв знайомих у Києві, що бідує в Відні і просив грошей. З якою ненавистю читав цей чоловік звістки, що всеж українська армія уперто бореться з ворогами, що народні маси йдуть проти більшовиків, не зважаючи на їхні „радянську владу“ та інші політичні дозунги. Жовцю й отрутою писані рядки Винниченкової „Нової Доби“ в Відні та його трюхтомового „Відродження нації“, в яким він з насолодою мазохіста повторює: „І прогнали Винниченка, як собаку...“ „Ніким-же мучимі, но самі ся мучать“, цими словами літописця можна сказати про цю вигадану, поетично ви фантазовану „трагедію“ Винниченка-вигнанця.

Нарешті прийшла для Винниченка нова несподівана шанса! В ряди червоної армії Ленін і Троцький покликали 1920 р. всіх патріотів Росії. Зголосився був царський генерал Брусілов, але не зовстався позаду й Володимир Винниченко. Правда, він „чесно з собою“ думав, що він оборонитиме „українську революцію“. Своєї революції не схотів обороняти, мовляв „утомився“, але їхати в Харків року божого 1920 на посаду заступника голови ради більшовицьких комісарів енергій вистачило!

Саме в вересні 1920 р., під час комісарювання Винниченка в Харкові, мені довелося перебувати нелегально під більшовицькою владою в Катеринославі над Дніпром. Звістка про цей новий Винниченків „вибрик“ тяжко вразила всіх українців, зосіднаж соціалістів, „Зрадник“, „провокація“, — іншого імені не було для Винниченка на Україні.

Похійний Микита Шаповал оповідав мені та І Мадені в Празі 1921 р. про таку пригоду з Винниченком, що перервала його комісарювання в Харкові. Одного дня до Харкова прийшла делегація від українців селян і робітників. Делегація звернулася до Винниченка зі скаргами на злидства „червоних“, на розстріли невинних людей, на всякого роду насильства. Хтось від широкі душі так і сказав Винниченкові: „Хоч, мовляв, усі знають, що ви продалися більшовикам, то всеж віримо, що, як українець, маєте ще в серці хоч трохи жалю до своїх людей, то скажіть слово з нашої оборони“.

Таке „Ештан-зілля“ примусило Винниченка негайно шукати стежки назад, до Західної Європи...

Зачалося, що вже після цього експерименту Винниченко відлікувався від більшовицької хвороби та від того, що в науковій літературі

турі називається „наївним космополітизмом“ з його символом — „спільним котелком“. Наївний космополітизм — це карикатура на інтернаціоналізм. Інтернаціоналізм визнає націю, як історичну життєву реальність, інтернаціоналісти працюють в межах своєї нації для її культурного й морального піднесення до найвищих шаблів вселюдськості, збереження усіх цих рис національної вдачі, традиції, спадщини. Інтернаціоналізм визнає рівність народів. Наївний космополітизм — це риторика „спільного казанка“, це з одного боку, або вираз хижачьких настроїв народів-панів, що мріють про „злиття націй“ (ленінізм) в одній універсальній мові, при чім підсвідомо або й свідомо свій нарід, свою мову вважають за „клясичні“ та „взірцеві“ для такого злиття, — а з другого боку цей наївний космополітизм виявляється у мало свідомих націй, що ще не усвідомили собі своєї власної індивідуальності та національних економічних інтересів. Адже нація є в значній мірі, а інколи й переважно економічним організмом!

Наївний космополітизм п. Винниченка найвиразніше показався в його розмові з Троцьким у Москві 1920 р. Троцький домагався права Росії на володіння Донецьким Басеном на Україні, з його вугільними багатствами. Наївного космополіта Винниченка це обурило й здивувало, про що він і писав після свого повороту за кордон. Ідеологія „одного котелка“ міцно заїла в Винниченковій голові. Як побачимо далі від свого наївного космополітизму Винниченко не відлікувався й досі. „Предметне навчання“, яке йому дали були московські більшовики минуло для нього, нездібного учня, безслідно.

IV.

Через опозицію до більшовиків, через „революційно-демократичний союз“, який він пробував заснувати на еміграції у 1924 р. разом з Шаповалом, Галаганом і ін. Винниченко дійшов нарешті до ідеології „Повороту на Україну“, що вилонилась в його брошурі цієї назви 1926 р.

Винниченко публічно проповідує „людську етику“, радить українцям-емігрантам їхати на Україну, не вважати на те, що доведеться „каятись“ і засуджувати публічно свої погляди й до теперішньої діяльності, бо, мовляв, головне — бути ширим, чесним із собою, бож у душі моєй, що я в дійсності думаю і чого хочу, ніякий чекіст не залізе.

ЯК
КУРИМО
ТО
ЛИШЕ
СВОІ

найкращі
ПАПЕРЦІ
ТУТКИ
КАЛИНА

12 67

БУРЕВЕРХИ
у перекладі М. Рудницького.
Окрема книжка на гарному папері. 278 стр.
Обмежена кількість примірників.
ЦІНА 2 ЗОЛ. 50 СОТ.
Для передплатників „Діла” 1 Зол. 50
Пересилка 50 сот. більше.

Новий Самоуправний Закон

Щодо літ. іст. замови його в Адміністрації
Діла. Львів, Ринок 10.
Ціна тілкі 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

де зацито. Перез сценою на снізі в розставі. Ум-
жати їх можна музичні поети чи пав. оловими?
поети. Вони ретельним способом уміють
підійти до складу, підійти до складу. Вони різ-
бачи пам'яті: наперед „Моя слово“, з моїм сло-
ва поета з прозаїчних поетів „Вона — Земля“,
„Сина“, „Марія“. Не перша частина. Ця частина
сильного трагізму, експресії, амінових знаме-
нитих трюк В. Бланцського й інших артистів.

Друга частина розкриває внутрішній пори-
стувач: „Злодій“, „Побожна“, „Morituri“.
Тонка психологія покутських селян при Стефа-
ничих словах, скупих, а важких як камінь.
Виступав ваяло у грі артистів, виступав до
подробних. Лиш у „Morituri“ п. Опар викривав
свою роль. Поетри току грі артистів, снізі пі-
кресити деклямацію п. Бланцської, Стефанів
Боровика.

Постановка цієї інспірації, головна новелі-
в другій частині, амінові співачі, артисти

живу, дискусію поміж громадством „за“ і „про-
ти“. Деякі надали: „Гарно читався поет, але
не підходить на сцену, не моральний“. Соаль-
ся відомі, що і цю поему, представлено го-
мостів, викладає, так подати впрас. (Допа-
дом який буде Роденова біографія статуї з по-
ганим перекладом поетом).

Старанкову „Землю“ в постановці В. Блан-
цського і „Батурин“ зі складними декораціями
Боровика в оригінальному постановнику III, III,
яка ніколи не розійшлася в пам'яті глядача, а по-
арізовано трюк і мистецтво характеризації
в особах Машень, Мешинкова та двох ліній гарто
побачити кожному українцю.

Ф. Козур.

З к на.

КІНО „ПАЛЯС“: „ПРОКУРАТОР АЛІСІЯ ГОРН“.

Замовлено п'ятьма на польську фільм з удержан-
ням. Особливий фільм приємно нас розважала. Вар-
тість фільму „Прокуратор Алісія Горн“ спирається го-
ловно на мистецтво і оригінальний фабул повісті Мос-
тошівської. Фільм багата в емоційні моменти, історія
з гумористичною задумкою. Інтересна сарказм, сар-
казми з природи і бузівель Кракова, дискретні му-
зичні синхронізації робить загалом приємне вражін-
ня. Типи: таємничого лікаря-дослідника (Самборський),
капітана авантюриста (Бродячий) і прокуратора-жін-
ки (Смоларська) виведені хитро і уміло. Зйомки Смо-

сирська дана надзвичайну красу, але зазвичай не
ної в прокуратора в одній особі.

Снізі звернули теж увагу на незвичайно гарну
дикцію акторів, завдяки якій не треба ніяких
стелити за бідними підписами.
Б-ко.

СПОРТ.

З КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩАТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

Заповнений перелік безплатний курс для по-
чаткувчих лещатарів відбувся в суботу 30. XII. в
р. в годину від 14.30—16.30 на Вис. Занку (останній
перестанок трамвая ч. 4). Час і місце записки пох-
лих лещатарів будуть умовлені на першій тренінгу. Курс
веде мтр. С. Рожницкий.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

ПОГОНЬ — УКРАЇНА 3:0 (1:0, 2:0, 0:0).

Змагання за мист. А-жиса, Суддя п. Райліс не
знав одного гола, стріленого Україною, бо його не
уважав, зате признав одного гола для Погоні, стрі-
леного з вирданого оф-сайду. На основі ходу гри, Укра-
їна була, можна сказати, цілком рівноправною проти-
ником Погоні і ці змагання повинні були бути рівні.
Видів 500.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ.

Змагання цих дружин за мистецтво А-жиса від-
булися в неділю 31. XII. на торі при вул. Ягелон-
ський. Початок: год. 12. вполює. Україна мистец-
ти змагання виграти, якщо хоче записати собі в мистец-
та таблиці.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 30. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то
все“.Неділя, 31. XII. год. 3.30 поп. „Фрай-
н Доктор“.Неділя, 31. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то
все“.Неділя, 31. XII. год. 11. веч. „Весель-
чак“.

Театр Різнопродностей.

Субота, 30. XII. год. 7.30 веч. „Стефак“.

Неділя, 31. XII. год. 3.30 поп. „Моя се-
м'я“.

XII. год. 7.30 веч. „Стефак“.

XII. год. 11.30 веч. „Фотель“.

Кіно.

пугах зрадників, „Файл і
прителі“.

„Присуд життя“, „Не дмо“

ГЛЯНТИК: „Забавка“.

АНДА: „Піднебесний романс“.

АСІНО: „Брат дівола“, „Льорель і
ді“.ЮПЕРНИК: „Роскішні турботи“ Моріс
Шваліс.

ХОЛІСЕЙ: „В тіні хреста“, вертеп:

„Під ялинкою“.

МАРУСЕНЬКА: „Роскішні турботи“

Моріс Шваліс.

МІРАЖ: „Сніг, пілюнок, дівчина“.

МУЗА: „Син Інді“ Рамон Новаро.

ПАЛЯС: „Прокуратор“ (Алісія Горн).

ПАН: „С. О. С.“ — Ледава гора.

ПАСАЖ: „Бандит детектив“ (Кен Мей-
мар) і дозатки.

ХІМІРА: „Король циганів“.

СТИЛЕВ: „Чанду“, ревія: „Коли зо-
рі світають“.УТІХА: „Кохання та пісня донського
козаків“ з Ів. Мозжухом.

Закордонне радіо.

Субота, 30. грудня 1933.

Льондон (355.9) 16.30 Концерт: музика,

спів, 22.00 Сучасна камер. музика; Відень

(517.2) 13.10 Популярна музика, 20.05 „Ко-
хання та неважкість у Верілі“ (музика,
спів); Братислава (279.3) 12.30 Концерт;

Мор. Острава (263.5) 10.10 Музика, 22.15

Вечеринка (музика, спів); Прага (485.5) 16.00

Легка музика, пісеньки, 20.10 Пісеньки;

Білароз (435.4) 16.40 Мелодія, популяр-
ні пісеньки; Ковно (1935) 20.20 Сніг; Ке-
мігсустергазев (1634.9) 10.10 Нар. пі-
сеньки, 19.00 Два слави-дисті; Мінхен

(533) 15.20 Нар. пісні; Мільнер (390.6)

20.10 „Лер безе Гайст Люмліні Вагабун-
дус“ мелодія-радіопрограма на осн. Нестроя;

Стокгольм (435.4) 16.00 Сніг, 20.00 Данія

танкова музика; Будапешт (350.5) 12.05,

13.30, 19.40, 22.45 Концерт, 21.50 Циг. му-
зика, спів; Рим (441.2) 19.30 Арті та пісні,

20.50 Опера.

Присилайте передплату!

Неділя, 31. грудня 1933.

Відень (517.2) 10.00 Орг. музика, 10.30

Спів, 15.35 Камер. музика, 20.05 „Три-
Траш“ комедія Нестроя, 21.45 Сінгаге-
тронік вечір; Братислава (279.3) 21.15 Он.

музика, спів; Кошиці (293.5) 9.15 Казетт,

18.00 Сінгагетронік для народу; „Ляшко

Бадур та дядько Дурини розказують

стратосферу“ (спів); Прага (485.5) 19.05

„Почтиди“ Б. Льонжимо“ ком. оп. Ара-
ма, 22.30 „Злочин і кара“ комедія з жит-
ти СРСР; Загреб (394.2) 17.00,22.00 Музика, 20.00 Два фортепьяно; Міль-
но (331.5) 17.00 Музика, 21.00 Опера; Рим

(441.2) 17.00 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Субота, 30. грудня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіяція; 10.05, 12.41

Популярна музика з грамофону; 15.30 Го-
сподарські вістки; 15.40 Лев Рапель (12-
літній піаніст); 16.00 Аудіяція для хорів,сальонна оркестра; 16.40 Лекція фр. мо-
ви; 16.55 Солісти (музика, спів); 18.00 Віс-
тит „Йос. Мегерер, 10-ті роковини його

мистецької праці“; 18.20 Хор Дана; 19.05

Театр. феєлетон; 19.15 Вечеринка; 19.25 Ре-
ситації саят. поезії; 19.40 Спортивні віс-
тки; 20.00 Легка музика, пісеньки; 21.00

Техн. скриньки; 21.20 Концерт польської

музика; 22.00 Танкова музика; 23.05 „Ви-
лейська Вазула“.

Неділя, 31. грудня 1933.

9.00—9.54 Ранішня аудіяція; 11.40 Мистец-
тво в Китаю; 12.10 Метеоролог. вістки; 12.15

Муз. поранок, „Як працюють у фабриці

порцеляни“; 14.00 Рішничка балада; 14.15

Ринки різних продуктів; 14.25 Популя-
рна музика з грамофону; 15.00 Сучас-
не виконання сільської музики; 16.00 Для

дитей „Сильвестер“; 16.30 Славні артисти

(грамофон); 16.40 Літер. четвергодинка

„Новий Ріс“; 17.00 Балада „Тому 200

літ“; 17.15 Польська музика нар. характе-
ру, спів, 18.00 Авд. „Моя лещатка“; 18.40Шангери в 1933 р. (грамофон); 19.00 Філь-
мова промудрість в мист. році; 19.10 Вечер-
инка; 19.50 Легка музика, пісеньки; 21.00

Феєлетон „Сильвестрові небезпечі“; 22.15,

22.35 Спортивні вістки; 22.25, 23.05 Танко-
ва музика; 23.50 Спеціальна аудіяція; 0.5

Парада вір: 0.30 Сильвестрова аудіяція з

Позивил; 1.00 Сильвестрова аудіяція з

Львово; 1.30—2.00 Продовження стріди

вір.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові в приватних торгах пла-

тидан за долар по 5.57 зол.

Золото: долари 8.95—8.98; фунти фр.

35.80—36.20; дукати 82.50—82.55; мар-

46.00—46.75; корони 37.20—37.60.

Срібло: корони 0.30, флорени 0.22,

рублі 1.20.

У Варшаві були такі курси: Лондон

29.10—29.08, Париж 34.85 і пів, Берлін

212.30, Ціхрі 172.20, Амстердам 357.75,

Нью-Йорк кабелі 5.71, Нью-Йорк чеки 5.73.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для

29. XII. молоко 17 сот., сметана 70 сот.,

миле зол. 6.40—6.60 за копу, масло —

Тенденція на молоко і сметану слаба, на

миле удержана, на масло вичінуючи.

Масло в ціні 21., 22., 23. по зол. 2.90 за

1 кг.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідальна.

Замість вінка на могилу бл. п. Інк. Мин.

Гамоти зложили панство Пежанські 20

зол. на Різдво Школу.

На Різдво Школу зложили Вл. Інк. М.

Теориза, Львів 10 зол. замість вінка на

могила бл. п. Аріана Домбчевського.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідальна.

КОВДРИ 9.50 — фіранки 5.80 ручної ро-

боти філа за безцін. Брокати від 2.90,

брокатові напки 7.50. Одніюка впрібія

ФРАЙЛІХА, Сикстуська 21. 660 5—?

ДО 1000 ЗОЛОТИХ МІСЯЧНО запевню-

ємо енергіями особам, інформації дає

Тьво Банковс, Grodno, ul. Hoovera 9. 13-15

КУХОННУ посуду по цінах дотелер не-

відповідних пролає РЕНТІШЕР, Леґіонів ч.

37. 30 49а 3—5

КОЛЯДИ Безкровноїного на фортепья

2 зол. кінгарія Шевченка. 514 2—3

КОВНІРЕЦЬ будеш мати мистецтво, лише

занеся до вранні ГОВИКОВИЧА, ДОМІ-

НИКАНСЬКА 4. 318 1—10

ЛЕЩАТАРСЬКІ УБРАННЯ, найкращі

крої, найліпша робота, найнижчі ціни.

„ПАЛЮМ“, Гетьманська 22, побіч Про-

мислового Музею 13/47 2-15

ПИЙТЕ НАЙКРАЩИЙ ЧАЙ І КАВУ А.

СЕРАФІНА, Львів — Сенкевича 5. 2—8

ЦУКОРНЯ „ПІЧКА“ — Ринок 27 —

приймає святкові замовлення. 37/50 1-3

1—2 КІМНАТИ з кухнею шукаю. Зголо-

шення до Адміністрації під „Мешкання“.

1824 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідальна.

НАЙДЕШЕВШЕ можна дістати

ПУХ І ПІРЯ

у фірмі „ПІРІОПУХ“.

ГОТОВІ ПОДУШКИ 6 ЗОЛ.

„ПІРІОПУХ“, ВУЛ. СЕРБЬСЬКА Ч. 2.

Д-р Іван Кміцикевич

адвокат

помер 29. грудня 1933. в 60 р. життя.

Видів тайних останків відбулися

в суботу 30. грудня 1933. в год. 3.

попол. з дому жалоби при вул. Ро-

мановича ч. 11. до Личаківської ро-

гачки.

Похорони відбулися в неділю

31. грудня 1933. в год. 3. попол. з па-

рохильної церкви в Бродах на мі-

сцевані цвинтар до родинної гроб-

ниці, про що повідомляють опча-

лена Дружина і Рідня.

НА ЯЛИНКУ

пригадується ласкавий пам'яті сніг, 50

літ істнує ф-ма

Брандштедтер і С-ка

П.Л. ГОЛУХОВСЬКИХ 3

та її філія

„Confiserie du Theatre“

ЛЕґІОНІВ 43

та поручає

СВОЇ ЗНАНІ ЧОКОЛЯДИ, ЦУКРИ, БОМ-

БОНЕРИ ТА ІНШІ ВИБАГЛИВІ ЛАСОШ

ПО НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКИХ ЦІНАХ.

25/48 2—3

ПЯНИНА

першорядні по зли-

жених цінах на до-

галими у кожному.

Куплю, продаю, за-

міна ужитих ін-

струментів. 233

НОВАЦКІ

Писудського 17. Тел. 33-21.

НА СВЯТА!

Чоколадові прикраси на ялинку

з фабрики

ІВАНА ГЕФЛІНГЕРА

здорові, смачні з найліпшої чоко-

ладки, а сортиментах і на вагу, всю-

ди можна дістати, а головне у фір-

мовій цірнічці

ВУЛ. РУТОВСЬКОГО 8

819 (пл. св. Духа). 2—3

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-

МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-

МУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-

КУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

одноразовий або його місце в руб.	Дрібні оголошення від слова:	Остання сторінка 1/1	303 340—
рипі оголошенні	матримоніальні і приват. ко-еспондентів по	1/2	250—
одноразовий	нувало, продаж, винаєм і т. п.	3-10	130—
одноразовий в тексті і мовниках	шукані праці	1/4	70—
на першій сторінці	слова товстим друком подвійно.	1/8	